

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșină
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cho.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -6889

Mesajul conducătorul statului, Ion Antonescu la cumpăna dintre ani 1940/1941

„ROMÂNII!

În noaptea aceasta sfântă ași dori să fiu pretutindeni, să fiu alături de fiecare din voi.

Să intru creștinește în tinda casei tale, SĂTEAN TRUDIT, ca să-mi încălzesc cugetul la focul care pâlpâie în vatra ta săracă și credincioasă. Să-ți dezmierd pruncii, să-ți privesc cu mândrie feciorii, pe care se reazemă toată puterea și viața ta și a Neamului. Ca să poți înțelege că tu ești Țara, că de hărnicia și credința ta și a copiilor tăi atârnă bogăția și viitorul Patriei.

Să bat la ușa ta mărunță, MUNCITOR ZBUCIUMAT, și să-ți întind o mână caldă, de frate, ridicat și el prin muncă și prin trudă. Ca să simți că munca ta este înțeleasă, că mă zbat pentru mulțumirea ta și a familiei tale împovărate. Această mulțumire va veni prin înfrățirea tuturor, prin munca noastră laolaltă, prin înțelegere și ascultare și nu pe căile urei sau ale prăbușirii altuia. Fiindcă munca și credința înalță, pe când invidia și ura surpă. Și tot gândul meu este să te înalț prin grijă curată și creștinească față de tine și de ai tăi.

Să urc treptele casei tale, BOGATULE, ca să știi că averea ta ne e scumpă – dacă este curată – fiindcă este a ȚĂRII. Că bucuriile casei tale, pe care alții nu le au, ne încredințează că din propria ta cunoștință și înțelegere ne vei ajuta să facem din bucuria ta, bucuria altora.

Să intri în casa ta împodobită de gânduri, CĂRTURARULE, ca să-ți poți da seama ca tăcuta ta suferință și îndârjita ta așteptare nu sunt fără izbăvire. Că apostolatul tău la școală. La altare, în dregătorii, nu este o risipă de faptă necântărită, neînțeleasă. Că pe gândurile și sufletul tău se reazemă toată încrederea noastră, toată puterea de îndrumare și de creațiune.

Să pătrund ca un duh nevăzut, al cazărmii, acolo unde dormiți voi, OSTAȘI SCUMPI, braț de oțel al Țării, și ca un părinte cu neliniștită iubire să-mi lipesc buzele de frunțile voastre strânse pentru ca să puteți pricepe că asprimea adevărată din grije și de iubire pleacă.

Ași voii mai ales, Români, frați dragi și încercați, să simțiți toți că astăzi mă străduiesc să fac să se cârmuiască cu înțelegere și iubire, iar nu cu trufie și asprime.

Că toată râvna mea este să vă strâng suferințele și să vi le îndrept cu toată credința mea în Dumnezeu și oameni.

Știu că tu, sătean trudit, n-ai plug și n-ai haine; că fierul e scump pentru punga ta goală și bumbacul nu-ți ajunge ca să-ți îmbraci copiii; că pământul ți-a rodit puțin și gurile casei tale sunt multe.

Știu că tu, meșteșugar chinuit, nu-ți poți îndestula nevoile cu greul muncii tale; că râvnești să nu-ți mai vezi copiii ofiliți și să-ți știi fruntea despovărată de griji și sărăcie.

Știu că tu, bogatule, ești tulburat fiindcă ai voii pace și liniște pentru ca să ai siguranța bunurilor tale și mulțumirea averii pentru urmații tăi.

Și tu cărturarule, care ai tăcut ieri și taci și astăzi, știu că aștepti ceasul când țara să-ți cinstească mintea, Neamul să-ți prețuiască sufletul și Statul să-ți întemeieze soarta pe rostul tău de cărmaci al cugetelor și nu să te umilească izgonindu-te de la luptă sau trudindu-ți viața în umilirea sărăciei.

Iar tu Armată dragă, ofițeri și ostași, știm că ai voi să-ți speli fruntea de rușinea înfrângerii și să meriți umbrele părinților și strămoșilor care au știut muri.

Vă înțeleg cu toate așteptările, fiindcă sunt și ale mele.

Din zori și până în zori mă străduiesc să aduc un fir de lumină în întunericul suferințelor noastre.

Trebuie însă să înțelegeți cu toții că numai Dumnezeu poate aduce izbăvirea prin minuni de fulgeri, și eu nu sunt decât om.

Am primit pe umerii mei povara statului în ceasurile cele mai zbuciumate.

Dinastia zbuciumată și hulită; granițele trădate și prăbușite; sute de mii de români izgoniți din vetrele lor cotropite și aruncați pe drumul deznădejdei; pierderea bogăției și veniturilor unei treimi din teritoriul țării; sporirea sarcinilor pentru sprijinirea izgoniților, a funcționarilor și institutelor pribege, nici un sprijin serios din afară, urmarea unei politici de nesinceritate față de toți și izolarea țării neînțeleasă de nimeni și lovită de toți, descompunerea morală și pierderea autorității Statului prin greșelile pe care le cunoașteți prea bine; o luptă aprigă între generații și anihilarea forțelor politice care ar fi putut constitui un reazem al ordinii; un an agricol rău, cu toate aspectele sărăciei, cu lipsa totală a aprovizionării orașelor și a regiunilor de munte; în sfârșit, pedeapsa destinului prin cutremurele pustiitoare care pe atâția dintre voi.

ROMÂNII!

În această noapte de adevăr, de credință și de lumină vouă nu vă cer decât o judecată dreaptă.

Nu vă cer gânduri de răsplată.

Dar vă cer să înțelegeți că am făcut tot ceea ce un om sprijinit de Dumnezeu putea face.

Am întărit dinastia, curățind Tronul de pete umilitoare și treptele lui de slugi nevrednice.

Am cântărit poziția Țării, sprijinind-o pe înțelegerea cu trei dintre mai mari și mai puternice imperii ale lumii, o înțelegere sigură și demnă, care să ne dea liniștea și să ne asigure propășirea viitorului în onoare.

Am făcut un mare acord economic, sprijinit de FUHRER, ca să pot reface tot inventarul agricol al ȚĂRII, să dăm țăranilor pluguri și tractoare, să întemeiem o industrie agricolă și să ne putem pune în valoare bogățiile, refăcând și drumurile noastre

Am sprijinit și așezat pe toți refugiații în instituțiile izgonite din teritoriile sfâșiate, expropriind 56.000 hectare, pentru a da rosturi de viață celor pribegi și dându-le ajutoare în bani tuturor.

Am repus Statul, pe cât am putut, pe bază de cinste și muncă și am dat justiției întreaga răspundere a condamnării marilor vinovați de distrugerea averii publice, smulsă din jertfa cetățenească, iar justiția a și pășit în îndeplinirea acestei sarcini.

Am luptat să împac generații, să folosesc energia creatoare a tineretului și să fac din regimul legionar o pârgie politică pentru sprijinul Statului pe tot ce este nobil și înălțător în tineret.

m-am străduit să înlătur toate consecințele anului rău agricol, aprovizionând regiunile sărace, controlând prețurile, stăvilind speculațiunile; și am făcut totul ca să ajut pe sinistrați, făcând legi și dând credite și ajutoare pentru reclădirea a tot ceea ce a fost cu puțință.

Și cu toate aceste jertfe, pot să vă spun că am realizat economii în bugetul Statului, așa cum nu s-a făcut altă dată.

Toate înfăptuirile din această vreme vă vor fi astăzi aduse la cunoștință, ca să mă judecați, cei de bună credință, după ceea ce am realizat.

După ce veți lua cunoștință de aceste împliniri, veți conveni, Români, că în trei luni de guvernare a săvârșit tot ceea ce nu am putea săvârși, în împrejurări atât de grele.

S-au făcut, desigur și unele greșeli. Cele mai multe sunt însă pornite din nerăbdarea, justificată până la un punct, de a înlătura cu un minut mai devreme umilințele și suferințele atâtor generații.

Nu cred însă să fie printre voi, Români, unul singur, care să creadă că Generalul Antonescu – hărțuit între salvarea Țării și drumurile în străinătate pentru asigurarea viitorului – ar fi putut împiedica o greșală și n-a făcut-o.

Să nu uităm că eram în pragul anarhiei și al ocupației străine și că am străbătut o revoluție.

N-am specificat nici onoarea, nici liniștea și nici viitorul Neamului. Atât pot să vă spun. Cine este Român și om, mă poate înțelege.

ROMÂNII!

Aceste zile de reculegere creștinească vin ca să ne aducă aminte că FIUL OMULUI a coborât printre noi ca să ne schimbe, a suferit apoi, ca să ne înalțe, și a murit ca să ne mântuiască.

Dumnezeu este cu noi, în credința noastră. Să ne schimbăm, să ne înălțăm, să ne mântuim.

Tu, Române, care ai stat până azi de o parte, schimbă-ți sufletul și prindete în lanțul nostru de credință românească, fii verigă de temeii și statornicie.

Tu, Române, care m-ai judecat până astăzi după interesele tale tulburate, după ambițiile tale neîmplinite, scutură-ți povara slăbiciunii.

Dă-ți seama că nu ne cârmuiește nici vanitatea, nici interesul, nici intriga, că le disprețuim pe toate. Și că singura noastră bucurie și singura noastră vanitate este Țara, este Neamul și Vrednicia românească.

Tu, Române, care după ce ai cules lauri de desfățare pe ulițele luptelor politice și n-ai cugetat decât la tine și nu la aplaudatorii tăi, tu, care vii astăzi să ne judeci numai după trei luni de guvernare cu o moștenire tragică când ai avut ani de liniște și i-ai pierdut zadarnic; tu care te grăbești să ne condamni fiindcă drumul vanității îți este deocamdată închis, ai curajul și spune ce ai fi făcut cu destinul național dacă îl aveai în mâini în ceasurile acestea sfâșietoare și dacă crezi că a veghea asupra lui este astăzi o binefacere sau cea mai chinuitoare dintre poveri?

Fii om, fii drept și recunoaște că pe deasupra ambițiilor și intrigilor și urilor este Patria, este veșnicia Neamului și că acolo trebuie să ne întâlnim întotdeauna, chiar dacă nu ne înțelegem de fiecare dată.

Și tu tânăr, entuziast și dornic de sacrificiu, care vrei cu dezlănțuirea viforoasă a vârstei tale să spargi barierele și să îneci în uitare și blestem orice urmă din trecut, ia aminte că adevărata creație cere pregătire, suferință și așteptare, cere înfrățire între generații, cere îndreptarea prin înfăptuiri și nu prin răzbunare. Și dă-ne ascultarea ta credincioasă ca să-ți ducem pașii pe drumul biruinței.

ROMÂNII!

În această noapte, când fiecare ascultă din străfunduri o sfântă și grea poruncă lângă vatra datinilor, înțelegeți că și patria este o vatră de credință, care așteaptă flacăra voastră de iubire din arderea jertfei noastre.

Uniți-vă, români, în credință, în iubire și muncă.

Uniți-vă, din toate colțurile sfâșiate ale Neamului, din toate casele, ca să ducem mai departe străduința strămoșilor și viitorul copiilor noștri.

Cum suntem strâns uniți într-un Dumnezeu, să fim strâns uniți într-o țară.

Înțelegeți că de aceea ne-am pierdut granițele și drepturile și onoarea, fiindcă nu am știut să ne unim la vreme și să ne îndreptăm unii pe alții.

Granițele unui neam se zidesc întâi în suflete și mor tot în suflete, atunci când un popor nu știe să le păstreze în inima fiecăruia.

Unitatea și forța neamului aduc plinătatea drepturilor.

Anul care sfârșește a fost un an de prăbușire și de ispășire.

În rosturile viitoare ale lumii, legați cu onestă onoare de ziditorii ei, noi vom putea împlini, cu fapta noastră, nu numai reînvierea românească, dar și un rost de civilizație românească.

Scuturați frunțile de neliniște; pregătiți piepturile de jertfă; întăriți inimile cu credință.

Țara are nevoie de toate sufletele, de toate brațele, de toate puterile.

Un an nou, cu faptă nouă.

Cu Dumnezeu înainte și să strigăm români:

TRĂIASCĂ ROMÂNIA!"